

Tuần Báo Vô Vi

28 tháng 2 năm 2021

Số 540

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tâm ở đâu mà có?
- 2) Sự thanh tịnh có hữu ích gì không?
- 3) Sáng suốt để làm gì?
- 4) Dẫn thân phục vụ có hữu ích gì không?
- 5) Thực hành có hữu ích gì không?
- 6) Rõ muôn chiều là sao?
- 7) Thực hiện tâm linh bằng cách nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Honolulu, 11-05-2003 4: 47 AM 1) Hỏi: Tâm ở đâu mà có? Đáp: Thừa tâm ở trong sự tự nhiên và hồn nhiên. Kệ: Tâm bộc lộ sự tự nhiên có Hồn nhiên xuất hiện giải phân hành Trí tâm ổn định chuyển thân thành Giải tỏa nạn tai không biết trước.	Honolulu, 12-05-2003 7: 42 AM 2) Hỏi: Sự thanh tịnh có hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự thanh tịnh rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Quy nguyên thiên giác tự tâm minh Khai triển hành trình trong sáng suốt Giải tỏa phiền ưu triển tiến trình Thanh bình thanh nhẹ tự mình minh.
Honolulu, 13-05-2003 3: 36 AM 3) Hỏi: Sáng suốt để làm gì? Đáp: Thừa sáng suốt để phục vụ quần sanh. Kệ: Dẫn thân phục vụ tự thân hành Quý tướng Trời cao bắt sát sanh Tự giác chính mình không dấy động Bình tâm phục vụ tự mình thanh.	Honolulu, 16-03-2003 5: 48 AM 4) Hỏi: Dẫn thân phục vụ có hữu ích gì không? Đáp: Thừa dẫn thân phục vụ thì mới học được lời hay lẽ phải. Kệ: Thực hành tiến hóa hiểu rõ ràng Học hỏi không ngừng tự giác minh Tâm đạo quy hườn khai tự thức Thành tâm nhận được chuyển hành trình.
Honolulu, ngày 15-05-2003 3: 15 AM 5) Hỏi: Thực hành có hữu ích gì không? Đáp: Thừa thực hành thì mới thấu triệt được mọi nơi mọi giới. Kệ: Thực hành hữu ích tâm thân hiểu Cảm thức điều hay rõ rất nhiều Uyển chuyển không ngừng thay đổi tiến Hành thông chơn pháp rõ muôn chiều.	Las Vegas, 16-05-2003 13: 05 PM 6) Hỏi: Rõ muôn chiều là sao? Đáp: Thừa rõ muôn chiều là hiểu tất cả. Kệ: Thực hiện tâm linh rõ được nhiều Thành tâm tu luyện lại hành siêu Gieo duyên tận độ muôn người học Khai sáng chơn hồn tự giác siêu.
Las Vegas, 17-05-2003 4: 50 AM 7) Hỏi: Thực hiện tâm linh bằng cách nào? Đáp: Thừa thực hiện tâm linh bằng cách hành pháp đứng đắn. Kệ: Nguyên lý thâm sâu tự tiến hành Thâm sâu tự tiến duyên phân ranh Chuyển luân khai triển minh đường tiến Tiến hóa không ngừng luật hóa sanh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 8 (tiếp theo)

...

Sự dày công, sáng suốt đó đã đóng góp cho chúng ta, mà chúng ta lại trở nên phụ. Tại sao phụ? Chúng ta thích sự tầm tối, thích sự chậm tiến, thích sự bàn bạc không lối thoát Đề cao chính mình và đề cao những gì lưu lại cho mình, mà không chịu hành như những gì đã từng nhắc nhở chúng ta và phân giải cho chúng ta một đường tiến đồng hành. Trở lại đồng hành với chúng ta để dẫn chúng ta đến đích và đạt tới sự sáng suốt vô cùng tận. Không chịu hành mà chỉ có nói không! Nói đông, nói tây, nói đủ thứ nhưng mà không làm được gì hết. Càng ngày càng eo hẹp thôi. Rồi tới giờ phút lâm chung, các bạn nghĩ thế nào? Té ra mình tu trong một hành trình mấy chục năm, chỉ tìm con đường đi xuống. Bỏ rơi phần hồn. Bỏ rơi Chủ Nhân Ông. Hồn vía bất minh, cứ lý luận trong trí thức sách vở, mà không hiểu mình là ai.

Cho nên, đòi hỏi sự thực hành. Sự thực hành là quan trọng nhất cần khôn vũ trụ. Chúng ta tu Vô Vi chỉ có thực hành. Không thực hành, không thấy gì hết. Phải thực hành, các bạn mới thấy. Khi thấy rồi, các bạn là người đóng góp. Các bạn đã có sự sáng suốt để ảnh hưởng những người xung quanh các bạn. Để cho lục căn lục trần chính bản thể các bạn được tiến hóa trong hành trình sáng suốt, thương yêu, cởi mở, thì cao quý biết là bao nhiêu. Tại sao chúng ta không thực hiện, mà lại vun bồi sự lười biếng, bê trễ, lý luận sai lầm. Để chi? Để tự giam phần hồn và chặn mức tiến của phần hồn. Chặn được không? Không bao giờ các bạn chặn được. Nhưng một thời gian nào, các bạn ngộ nạn. Từ cái nạn đó, nó sẽ mở cho các bạn. Các bạn mới thấy sự công bằng của thiên cơ, của Đấng Cha Lành cho các bạn học, nếu các bạn muốn.

Càng muốn học, thì càng có bài vở mới. Càng kẹt lại càng có bài vở đau thương hơn, tai nạn gay gắt hơn. Lúc đó các bạn mới trở về. Cho nên nhiều người nói tại sao tôi tu bao nhiêu năm, cha mẹ tôi tu bao nhiêu năm, khổ hạnh bao nhiêu, mà ông nói

chưa phát triển nổi. Sự thật, vì người sống tại thế, thì làm những điều ngoại cảnh mà thôi. Không biết sửa nội tâm, không biết ứng chiếu với bề trên, cho nên bị kẹt. Bị kẹt thì phải học những bài xứng đáng hơn, nhiên hậu mới tiến hóa.

Nhiều người tu, mới bước vô tu, muốn rằng cha mẹ tôi phải thành Phật, thành Tiên. Chính mình không chịu thực hiện làm Phật, làm Tiên. Làm sao rõ cha mẹ thành Phật, thành Tiên? Dù cho cha mẹ thành Phật thành Tiên mà mình không biết giới Phật, giới Tiên là gì. Làm sao mình thông cảm được sự thành công của cha mẹ? Cũng đòi hỏi sự thực hành mới đo lường được. Nếu không thực hành thì không bao giờ đo lường được việc gì hết. Chỉ tạo ra cái kẹt mà thôi, không tiến.

Tại sao hằng tuần, tôi nhắc các bạn chỉ có thực hành mà thôi? Phải tu đi, không làm gì hơn hết. Chính tôi tu đến ngày nay, tôi vẫn thấy tôi ngu dốt. Tôi càng ngày càng phải học thêm. Cái hay của Trời Phật rất thâm kín và cái sáng suốt nó rất sáng suốt. Mà mình chưa sáng suốt, mình chưa rõ mình. Mình chưa chấp nhận thực hiện bi, trí, dũng. Bi, trí, dũng trong thực hành thì các bạn mới thấy rõ sự cao quý đời đời. Chính các bạn phải hoàn thành những hành phẩm đó. Lúc đó, các bạn mới thấy rõ tu là cao quý. Càng tu càng sửa, càng sửa càng tiến. Càng mình bạch, càng thấy rõ sự sai lầm của chính mình, không dám phê phán một ai. Chỉ sửa mình để ảnh hưởng người khác. Cái đó mới là chân chánh. Mỗi mỗi chúng ta trong quả địa cầu chịu sửa mình như vậy, thì có người nào thất nghiệp đâu, có người nào cảm thấy đau khổ đâu. Người nào cũng biết sửa mình để ảnh hưởng người khác thì các bạn sẽ làm những gì tốt nhất trong căn khôn vũ trụ các bạn cũng có thể làm được.

Nếu các bạn không chịu thực hiện thì không sao làm được hết. Nhưng mà tạo lại cảnh kẹt, đau khổ, bán tín bán nghi. Không tin tưởng nơi năng lực sẵn có của mình thì làm sao các bạn tiến được? Các bạn

nên tin tưởng nơi năng lực sẵn có của mình, mới tiến được.

Cho nên phải gắng tu, gắng sửa, mới có kết quả. Nếu các bạn không chịu tu, không chịu sửa và không chịu thực hiện tình thương và đạo đức, làm gì các bạn biết sự thương yêu thanh nhẹ là quý giá. Biết sự thương yêu thanh nhẹ là khí giới sắc bén nhất trong căn khôn vũ trụ, để dìu tiến mọi cơ năng tiến hóa, đi trong hành trình “Nhất Lý Thông, Vạn Lý Minh” rõ ràng! Sách thì cũng có, học thì đã học rồi, nhưng mà làm thì chưa làm được. Cho nên bị kẹt ở chỗ đó!

Ngày nay, chúng ta đòi hỏi sự thực hành, trong thương yêu cái thể xác mà Đấng Cha Lành đã ban cho chúng ta. Chúng ta phải sửa chữa, tu bổ cho nó càng ngày càng sạch sẽ, càng tinh vi, càng sáng suốt. Lúc đó, chúng ta mới hưởng được sự tinh vi đời đời của Thượng Đế đã ban cho chúng ta.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

L A, ngày 21/04/2003

Kính thưa Thầy,

Con tên là TBD, đang hành theo PLVVKHHP. Gần đây con thường có cảm giác bị phản trực tấn công (làm rộn người). Qua đó con càng có cơ hội nhận rõ được mình còn thiếu tu, tâm còn bất chánh nhiều lắm, cần phải cố gắng nhiều hơn nữa. Nay con xin Thầy chỉ dạy cho lúc đang công phu bị tấn công con phải làm sao ?

1) Cứ bình tâm xem như không có, tiếp tục thiền

2) Trì niệm Lục Tự Di Đà

3) Trì niệm chú Kim Cang (do thầy Hai dạy)

4) Ngưng thiền, làm Pháp Luân Chiếu Minh.

Kính xin Thầy minh giải.

Kính bút.

Con,

TBD

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

B D,

Con đã biết đường lối tu. Con cần thực thi đúng đắn y như đường lối con đã kể trong thư là sẽ giải quyết.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Mainaschaff, ngày 9 tháng 6 năm 1992

Thiền Đường DUYÊN ĐẠO

Duyên Trời tâm đạo quý tâm linh
Duyên nợ trần gian cũng tại mình
Kích động chơn hồn nay thức giấc
Giải thông duyên nợ tự mình mình.

Giải thông quy hội hành trình
Cảm minh thiên địa do mình dựng xây
Tu hành khai mở đổi thay
Trì tâm thực hiện dịp may vẫn còn
Một lòng tiến hóa sắc son
Giải mê phá chấp chẳng còn si mê
Tâm linh hướng trở lộn về
Vô sanh tự giác thực quê của hồn
Từ bi khai mở sanh tồn
Ác ôn biến mất chẳng còn si mê
Cùng chung quy hội hướng về
Quê hương xứ Phật mãi mê thức hồn
Cùng chung tu học sanh tồn
Cộng đồng khai triển giúp hồn tiến thăng
Chẳng còn nuôi dưỡng khó khăn
Hòa đồng minh triết ở ăn điều hòa
Thương yêu giải mở thứ tha
Vượt qua loạn động thiết tha độ đời
Bình tâm học hỏi chơn lời
Trời cao quang chiếu đời đời dựng xây
Chung vui sum họp tạo may
Lui về thực chất đổi thay thế tình.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.04 PHẨM KULAVAKA

39. CHUYỆN NGƯỜI NÔ LỆ NANDA (Tiền Thân Nanda)

Nghĩ rằng là chỗ chôn...,

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một đệ tử của Trưởng lão Xá-lợi-phất. Tương truyền Tỳ kheo ấy là người dễ bảo, kham nhẫn, thường nỗ lực hầu hạ Trưởng lão. Một thời, sau khi xin phép bậc Đạo Sư, Trưởng lão đã ra đi, bộ hành đến xứ Dakkhinagiri ở miền Nam Magadha (Ma-kiệt-đà), Tỳ kheo ấy, đến xứ này, trở thành kiêu ngạo, cứng đầu, không vâng lời Trưởng lão. Khi Trưởng lão bảo:

- Nay Hiền giả, hãy làm điều này.

Vị ấy liền gây sự chống lại Trưởng lão.

Trưởng lão không biết tâm tánh vị ấy vì sao thay đổi như vậy. Sau khi bộ hành tại đấy, Trưởng lão lại đi về Kỳ Viên. Từ khi theo Trưởng lão về đến Kỳ Viên, tánh tình Tỳ kheo ấy trở lại như cũ. Trưởng lão thưa với đức Như Lai:

- Bạch Thế Tôn, con có một đệ tử, tại một chỗ, xử sự như một nô lệ được mua với giá một trăm đồng tiền, nhưng tại một nơi khác, lại trở thành kiêu mạn, cứng đầu, bảo làm gì cũng gây sự chống đối.

Bậc Đạo sư nói:

- Nay Xá-lợi-phất, Tỳ kheo này không phải nay mới có tánh tình như vậy. Trước kia, khi đến chỗ này, kẻ ấy xử sự như một nô lệ được mua

với giá một trăm đồng tiền, nhưng khi đi chỗ khác, thì gây sự, đối nghịch.

Nói vậy xong, theo lời Trưởng lão yêu cầu, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahamadatta trị vì ở xứ Ba-la-nại, Bồ Tát sanh ra trong gia đình một địa chủ. Bạn của Bồ Tát cũng là một địa chủ lớn tuổi hơn Bồ Tát, nhưng có một người vợ trẻ sanh được một con trai. Người địa chủ lớn tuổi suy nghĩ: “Vợ ta còn trẻ, khi ta chết đi, không biết sẽ lấy ai và tiêu phí tài sản này, thay vì giao cho con trai của ta? Vậy tốt hơn ta hãy chôn tài sản dưới đất”.

Nghĩ vậy, người địa chủ đem theo một người nô lệ trong nhà tên Nanda, đi vào rừng, chôn tài sản ấy vào một chỗ và bảo:

- Nay Nanda thân, sau khi ta chết, hãy báo cho con ta biết tài sản này. Chớ quên khu rừng.

Sau khi khuyên như vậy, người địa chủ già ấy mạng chung. Đứa con trai dần dần lớn lên, đến tuổi thành niên, mẹ nó nói:

- Nay con thân, cha con đem theo nô lệ Nanda, đã chôn giấu tài sản. Hãy bảo nó mang về mà cai quản gia sản thừa tự.

(còn tiếp)

